

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 67: anti papadag

Echt zo'n rot naam dat joh. Papadag, alsof je alleen op die dag papa bent en de rest ben je gewoon Dave. Papadag is een naam verzonnen voor en door werkgevers zodat ze snappen dat je die dag niet luistert naar je naam. Officieel heet het ouderschapsverlof, maar op het moment dat je het nodig hebt noem je het papadag. Mickey Mouse-taal want anders moeten ze de administratie raadplegen waar je het in godsnaam over hebt. Doordat het woordje papadag zo geïnstalleerd zit in het systeem hangt jan en alleman er verwachtingen aan op, wij zelf ook. Niemand weet waarom maar op de een of andere manier lijkt papadag beter te gaan wanneer je hem ook zo benaderd en behandeld. Alsof die monsters ruiken dat je eigenlijk anti-papadag bent. Je ziet ze snoeven, fronsen, halve glimlach en je hebt je compleet losgelaten worstelbaviana in huis. Geen land mee te bezeilen, alles is nee, alles is rot, niets is leuk en alleen mama maakt de dag weer goed. En daar staan we dan, op onze papadag waar we zo allergisch voor zijn. Ik wil gewoon vader-zoon tijd, monstertijd zonder mama en andere aandachttrekkers.

De uitdaging zit hem in de overtuigingskracht naar het wilde stuk vreten dat niets van jou wilt weten want je bent niet papa maar een onpapa-achtig mythisch wezen die toevallig de schakel is tussen brood en mond. Het gedraagt zich anders tot het moment dat je even wegloopt en terugkomt met toeters en bellen, een fanfare band, cheerleaders en spandoeken met "PAPADAG". Ook al denk meer richting "papadaahaag", vanaf nu wordt het makkelijker. Op een wazige manier werkt het magisch op je onhandelbare mormel en tegen de tijd dat mama thuis is, heb je zowaar een soort van plezier. Is het dan de schuld van de werkgevers? Of het kabinet misschien wel. Ik bedoel, zij zijn begonnen. Te dreigen zelfs, Nederland vergrijst dus we moeten meer monsters fabriceren. Pfff dikke onzin, maar laten we het zekere voor het onzekere nemen. We doen er nog eentje, voor het vaderland. Gestraag verjongert het volk en tot frustratie van Den Haag willen we nu wat. We willen tijd met onze door het vaderland opgedragen kind. Wij papa's moeten wel, mama's worden (terecht) gestimuleerd ook topfuncties te bekleden en dus zit papa thuis. Ook omdat papa het zelf wilt, we leven tenslotte in het heden. Het heden waarin vaders de krant laten liggen voor tijd met het kind.

Toch mogen we bloeden. Want zowel mama's als papa's willen en mogen een dag

hebben, maar wel ten koste van. Teveel haken en ogen tijdens het verzoek tot ouderschapsverlof en teveel onbegrip van de werkgever want ja, toen je hier begon had je wel even kunnen melden dat je een kinderwens had. Ter inlevering van een stukje salaris mag het dan, mits 2 maanden vantevoren aangevraagd. Je keuze is ronduit triest. Want of je werkt een dag gratis, je inkomsten gaan regelrecht naar opvang, of je levert in. En dan heb je .. papadag. Wat een doodoener is dat. Heel je dag meteen verziekt door een naam. Kunnen we er wat aan doen? Veel denken van niet, we pikken het maar hebben wel een mening. We uiten hem alleen niet. Ik wel, ik wil geen papadag of mamadag, ook geen ouderschapsverlof. Ik wil monstertijd. Simpel als dat en ik denk dat het kan, als we maar volhouden.

In plaats van wij eisen ijs, eis ik monstertijd. Ik ben anti-papadag, pro monstertijd.

De gemiste inkomsten zullen we niet terugkrijgen, maar kunnen we niet gewoon heel hard monsteren zodat onze monsters later wél monstertijd hebben zonder te bloeden? Dat doen wij wel, doen al hun leven niet anders dus die paar drupjes kunnen er ook wel af.

Ik eis MONSTERTIJD!